

FLISSINGSCHE

COURANT.

Financien.

Na intage genomen te hebben van den staat onzer schulden, en de daarvan jaarlijks te betalen renten, zoo als die de officiële Tabellen, Staten en rammingen opgemaakt, in *Handelsblad* van den 7. dezer wordt medegedeeld, moeten ons haasten, eene dwaling te herstellen, waarin wij, ten onzen eener zinsnede, in de aanspraak van Z. Exc. den Minister van Financien, vervallen waren; [zie *Flissingsche Courant* November,] dat namelijk de heer Mr. F. VAN HALL, in zijne *rapport van een onderzoek omtrent de schuld circa 7 miljoen* niet zou hebben gerekend.

Die heer had namelijk de jaarlijksche rentelast gesteld
 f 42.364.992.
 Volgens des Ministers opgaaf, beliep die rentelast, welke
 last van het rijk zou verblijven, met inbegrip van die van het
 Rijk. f 25.730.405,80.
 En laste van de kolonien 9.800.000,00.

Zamen dus f 35.530.405,80.

En nu blijkt het, uit den bekend geworden staat,
 dat van deze opgaaf zijn afgetrokken de
 miljoen, door België te betalen, welke de
 VAN HALL niet had afgetrokken 5.000.000.

En dat er, geene intressen gebragt zijn van
 40 miljoen, die wij op ult. December 1839
 de H. M. schuldig bleven, hetgeen de heer
 VAN HALL wel gedaan had, en hetwelk a 5%
 gebragt 1.950.000.

En dat in de opgaaf van den Minister ook
 niet zijn begrepen van de nog verder
 betalen schulden, voor welke leeningen zul-
 moeten plaats hebben, — waarop de heer
 VAN HALL wel gerekend nad, en hetgeen, (wan-
 der wij er nog buiten laten de renten van de
 nieuwe schatkist-bijletten a f 360.000. de
 moederling der renten door de intrekking der
 schatkist-bijletten veroorzaakt wordende, a
 3.002. en de renten van het gedeelte van
 te kort, waarvoor de leening is opgeschort,
 bedragend op ruim f 600.000.)

En nu nog bedraagt 900.000,00.

En dit een en ander er te hebben bijgevoegd,
 en men wij een totaal van f 43.380.405,80.

En nu nog meer dan door den heer VAN HALL berekend was.
 En men de 39 miljoen aan de H. M. in jaarlijksche ter-
 ren van 5 miljoen uit de O. I. Baten zal aflossen, neemt
 de weg van de waarde der door den heer VAN HALL ge-
 ke berekening. Had men die schuld in eens willen af-
 en er geld voor leenen, dan bleef wel degelijk die schuld
 last van het rijk of de O. I. bezittingen, hetgeen op het
 nederkomt. Wij zullen ons nu 8 jaren lang van een
 merklijke ondersteuning van de overzeesche bezittingen,
 lozen zien. En waar zijn nu de mannen, die indertijd be-
 den, dat die 40 miljoen geene eigenlijke schuld uit-
 wiken, en dat er producten voor aanwezig waren, die men
 maar alleen voor verbonden had?

Verreigens zullen dan nu toch ook wel onze vertegenwoor-
 den gaan inzien, dat bezittingen, van welke de ontvang-
 voor 1840 geraamd waren op f 82.477.684, en dus circa
 miljoen meer, dan die van het moederland zelve, (met de
 der O. I. en nieuwe belastingen er onder begrepen,) die
 bezittingen, zeggen wij, voor de natie van te groot ge-
 zijn, dan dat het voldoende zou kunnen gerekend worden,
 de vertegenwoordiging op het gebruik dier ontvangsten
 den minsten invloed kan uitoefenen, maar zich volgens
 grondwet moet verhoogden met eene opgaaf te ontvangen
 bijgeen met die ontvangsten is geschied, en te kunnen be-
 wat met het staarlijk, dat er van over blijft, zal gedaan
 den. (Zie art. 59 der grondwet.) Dat er voorts geene

bevoegdheid, geene mogelijkheid moet kunnen bestaan, om,
 zonder medewerking der vertegenwoordiging, schulden ten laste
 dier bezittingen te contracteren, zoo als nu ten bedrage van
 f 39.000.000. geschied is, en daardoor over de hulphbronnen,
 welke anders het moederland voor de toekomst van die bezit-
 tingen konde erlangen, willekeurig en voor eene reeks van
 jaren te beschikken.

Zoo ooit, dan is zeker nu het gebrekkige omzet grondwet
 op dit belangrijke stuk gebleken.

En zal onze vertegenwoordiging nu maar weder gedwee goed-
 keuren? Zal zy, zal de natie niet weten, welke mannen het
 zijn, die tot het contract met de H. M. door hetwelk de ba-
 ten der O. I. bezittingen, gedurende 8 jaren, met 5 miljoen
 jaarlijks bezwaard zijn, — hebben medegewerkt, zonder daarin de
 vertegenwoordiging te kennen? Zal eene ijdele vrees haar ter-
 rug houden, van ernstig hare meening uit te drukken, dat
 de grondwettelijke bepalingen op het stuk der kolonien onvol-
 doende zijn, als waarborg voor de natie van het doelmatig
 gebruik der geldmiddelen, uit dezelve voortvloeiende? Zal
 er geene plegtige verklaring geschieden, dat nu onze financiële
 toestand geheel is bekend geworden, het zonnklaar is geble-
 ken, dat er een geheel ander stelsel moet worden ingevoerd,
 dan volgens de bestaande grondwet kan worden aangenomen?
 Dat, bij gebreke van dien, het talrijkste deel der natie met el-
 ken dag meer moet worden uitgemergd, en wij met versnel-
 den tred of eene algeheele omkeering van den staat, of een
 staats-bankroet te gemoet gaan?

Zal dit niet hare waarachtige overtuiging zijn, na al het-
 geen alnu is bekend geworden? en zal zij daarbij nogtans
 zwijgen?

En de Ministers? De Minister van financien, inzonderheid;
 zal deze zich bepalen bij de verklaring, dat er geene belang-
 rijke bezuinigingen meer mogelijk zijn? dat hetgeen bij de
 grondwet is vastgesteld buiten zijne beschouwingen valt? Zal
 hij in het heillooze stelsel, dat de natie wiskunstig ten onder-
 gang voert, volharden en lijdelijk berusten? Of zal hij, als
 man van moed en veerkracht en eer, voor den vorst treden,
 en zeggen: »Sire! bij het behoud van het tegenwoordige stel-
 sel van staathuishouding, gevoel ik mijne krachten te zwak,
 »om aan Uwe Majesteit, om aan mijn vaderland van nu te
 »zijn. Stel mij in staat Sire! dat stelsel te veranderen, de
 »huishouding op veel eenvoudiger schaal te brengen, den druk
 »der lasten van het volk te verminderen, of wel heb de goed-
 »heid Sire! mijne demissie aan te nemen.»

Zulk een gedrag ware naar ons oordeel groot en roemvol.
 Het kon den grond leggen voor het toekomstig heil des lands,
 en al bereikte hij het doel niet, al trad hij in den eenvoudi-
 gen burgerkring teug, al deed zich een nieuwe financie-
 minister op, die, het oude stelsel volgende, niet schroomde
 het zware pak des volks nog steeds zwaarder te maken, — de
 natie zou weten, waarvan zich ten aanzien van zulk eenen
 Minister te houden, zijne positie zou alles behalve rustig en be-
 nijdenswaardig zijn; maar daarentegen zou het moedige, het
 edele gedrag van den heer ROOUSSSEN eene schoone bladzijde
 in de geschiedenis vullen; en bij alle oprechte vaderlanders zou
 zijn naam, omgeven door de gevoelen van bewondering en
 dankbaarheid, diep in het hart gegrift staan.

Het zou de eerste verantwoordelijke Minister in Nederland
 zijn, welke toonde zijne roeping als zóódanig juist te kennen
 en te beoordeelen; en zijne handelwijze, zijn voorbeeld, en
 de algemeene toewijding der natie daarbij oodervonden, zou-
 den niet kunnen nalaten heilrijke vruchten voor het vaderland
 op te leveren.

Verleende daarentegen de Vorst gehoor aan de waarschuwen-
 stem zijns ministers, dan zouden wij ons vleijen, dat, ten ge-
 volge der nadere voordragen van dezen:

1°. in het te kort, dat de voorgedragene begrooting, zoo-
 wel als de algemeene nu opengelegde toestand van 's Rijks
 financien blijkt op te leveren, zal worden voorzien door eene

inwondering hield op de inkomsten boven 1000. — volgens een percentagewijze, naar gelang der hogere inkomsten, opklimmend tarief.

2. eene commissie zal worden benoemd van kundige en betrouwbare mannen, behaft met het voordragen van zoedanige wijzigingen, in de grondwet, als in verband met de behoeften der natie en de bekend geworden financiële gesteldheid des rijk, aan dezelve noodig en doelmatig zullen voorkomen.

En wat zou verhinderen, daaraan onder de nu jeugdige regering nogmaals de hand te slaan? Het erkennen, dat men de vorige keer te weinig gedaan had? Maar kan het toen nog onbekend zijn met hetgeen men nu is te weten gekomen, — dat wij in eene begroting te voorzien hebben, van welke de uitgaven met ruim 63 millioen nog verre af zijn, geheel te kunnen worden bestreden, — hiervoor niet tot eene voldoende Veranschuldiging strekken?

En wij vragen het eens, of de benoeming op dien grond, eener zoedanige commissie niet van de uitstekende liefde en belangstelling in het lot van Zijn volk, van den nieuwen monarch, zou getuigen?

3. voor het vervolg, immers over de 10 eerste jaren, bene schuld-belasting werde uitgecreven; drukkende op de groote inkomsten, d. v. boven de f2500. — met inachtneming van eenige omstandigheden, met opzigt tot den toestand en het getal leden der huizezinnen, aan welke belasting eene rente van 2½ ten honderd kon worden verbonden; en van welke de opbrengst zou moeten bestemd zijn:

voor de helft tot inkoop der hooge-renten gevende schuld. voor 1/10 tot vermindering der meest algemeen drukkende belastingen.

voor 4/10 tot uittoting en aflossing a pari der nummers aan de recepten der schuld-belasting te geven, waardoor dit papier voor de houders, niettegenstaande den lagen intrast, eene hoogere waarde zou erlangen dan 50%, en het bezwaar der belasting altoo voor hen nog minder merkbaar zou doen zijn.

Men houde overigens hier wel bij in het oog, dat de bezitters der groote inkomsten daarenboven ook mede zouden deelen in de vermindering der lasten, welke zou voortvloeijen, zoo uit de 4/10 daartoe jaarlijks uit de opbrengst der schuld-belasting aangewend, als uit de vermindering der jaarlijksche intrasten, door de intrekking der met hooge renten belaste schuld.

Door dit middel zou men noodzakelijk met elk jaar in de opheffing van lasten, in de vermindering der schuld, en in de verhooging van het nationaal crediet vooruitgaan; en dit laatste zou niet weinig gunstig werken op den prijs van die soorten van ons staatspapier, welker aflossing nog niet aan de beurt lag. Men zou op die wijze, op eene wiskunstig zekere wijze, den standaard der rente van lieverlede verminderen, en daardoor aan alle takken van handel en industrie meerdere ruimte en gemak tot ontwikkeling bezorgen.

Het bezwarende van den maatregel zou overigens slechts drukken op dezulken, voor welke dit niet zou kunnen gerekend worden een merkbaar bezwaar te zijn. Het gestorte kapitaal, zoolang het niet was uitgeloot en a pari afgelost, bleef altijd 2½ pct. rente geven, en zou, als erfdel voor hunne kinderen alles behalven zonder waarde of betekenis zijn; en hoe menigene leegte ook nu geld op renten, hetwelk hem luttel meer dan 2½ intrast geeft! Hij zou nu slechts verplicht worden, aan den Staat dezelfde mate van vertrouwen te schenken, als aan die andere wijze van geldbelegging.

Hierdoor kon men ook onderscheidene andere zaken ontgaan, welke zijn voorgesteld, als:

Eene belasting op de renten.

Reductie derzelfde.

Vermindering van hooge bezoldiging.

Nieuwe of hogere belastingen op vele artikelen van weelde, enz. enz.

Want de door ons voorgestelde belasting zou juist diegenen treffen, te welker laste men dat alles zou willen brengen.

En zou men vrezen, dat door zulk eene maatregel in te voeren, de welgestelden in den lande zouden worden ontevreden en tegen de regering ingenomen?

Moeten zij niet zelven erkennen, dat de wet der noodzakelijkheid hier gebiedt?

Dat het onmogelijk is, langer op den ouden voet voort te gaan, zonder tot bedenkelijke uitkomsten en bottingen te moeten komen?

Dat door dien maatregel de waarde van al hunne andere bezittingen en het veilig genot van dezelve meer dan ooit zou worden verzekerd?

Dat de algemeene tevredenheid, de rust en orde onder de zeer talrijke klassen der natie er door moeten bevorderd en bevestigd worden?

Dat het er verre af is, dat alles van hunne zijde opoffering wezen zou?

Dat het nationaal crediet er reuzenschreden door zou maken, iets waarvan zij zelven inzonderheid het voordeel en de vruchten genieten zouden?

Dat er geen midder drukkend en meer doelmatig om, in plaats van de toekomst nog verder te bezwaren, integendeel te verlichten, voor de hand is?

En zou dan nog daarenboven de liefde, de gehechtheid, dankbaarheid en tevredenheid van dat talrijke gedeelte der natie, welke lasten men zoo blijkbaar zou toonen te willen verlichten; bij de regering voor niets moeten worden geteld? Zou het onverschillig te beschouwen zijn, met welken geest die maat voor de regering, zijn beziel?

Verre van daar, zoo wij meenen.

Wij gelooven dus in gemoede, dat de door ons aan de gegeven middelen de ernstige overweging, zoowel van den Roovers, als van de regering en de verlegenwoordiging den waarlijk bagchelijken financielen toestand, waarin ons zich geplaatst ziet, inderdaad verdienen; en daar het in eenen toestand de pligt is van ieder oprecht vaderlander naar vermogen tot het algemeene heil mede te werken, hebben ook nu weder gemeend, deze onze inzichten en beschouwingen niet te moeten achterwege houden.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 3. November. Aan den pruisischen generaal der infanterie, *von Grollmann*, is door den Keizer eene bijzondere zending aan den Keizer van Oostenrijk overgedragen, welke zending men wil dat op maatregelen betrekking heeft, waartoe de Deutsche Staten zich door de gedurende krijgstoerusting in Frankrijk verplicht zouden hebben.

— Men meldt uit Weenen dd. 30 October. Een koortje, den nacht van Konstantinopel aangekomen, heeft de gehele tijd aangebragt van een nieuwe nederlaag, welke Egyptische leger is toegebragt. Men zegt, dat hetzelfde, aan dooden, gekweten en gedeserteerden, meer dan 20 man heeft verloren. De standaard van *Ibrahim-Pacha*, den Sultan overgebragt door den kolonel *Hodges*, die de pen der bondgenooten heeft gekommandeerd.

FRANKRIJK.

PARIS, den 4. November. Men leest in het Engelsch blad *the Sun*: »De kaas, welke uit de melk van 750 jenen is vervaardigd en aan de Koningin zal worden aangeboden, zal spoedig gereed zijn; zij wordt op de hofstede den heer *Dunkerton*, te West-Pennard, vervaardigd. Heeft den dag nog niet bepaald, waarop dit zonderling geschenk aan de Koningin zal worden aangeboden. Men dat dit kaasgevaarte door 8 der schoonste koeijen uit westen van Engeland naar Londen zal worden gebragt.»

— De president-minister *Soult* heeft gisteren met den koning *de Broglie* en de Oostenrijksche en Russische Generaals eene langdurige samenkomst gehouden.

NEDERLANDEN.

VLISSENGEN, den 9. November. De heer *Sausot*, de ministerie candidaat is met eene groote meerderheid door de *Odillon-Barot* tot voorzitter van de Fransche Kamer Gedeputeerden gekozen; deze verkiezing heeft de hoop behoud van den vrede algemeen versterkt.

Mag men aan alhier en elders verspreide geruchten slaan, die, zoo men zegt, door eenen van *Rysal* geziger zijn overgebragt, dan zou te Parijs een opstand uitgebroken. In den *Gedachten Vaderlander* van den 8 leest men, onder de rubriek *Frankrijk*, van den 5 November: »Gisteren in den avond, is eene talrijke samenroeping »werk der versterkingen rondom Parijs gekomen, en heeft »al de werktuigen verbrijzeld.» — Zou deze gebeurtenis licht met het verhaal van den bedoelden reiziger in verband kunnen staan?

De schildwacht welke voor het standbeeld van *Antwerpen* was geplaatst, heeft in schandelijke broddelheid met zijn geweer de vier levensgrote genissen, dit meesterstuk versieren, de voeten afgeslagen en over veel beschadiging toegebragt. Waar zulke echte wandboosaardigheden gepleegd worden, door hen die geroepen om er voor te waken, is het met de verering der naam onder de mindere volksklasse bedroevend gesteld; schelich is het, dat de booswicht de straf zijner eene gestreng zal ondervinden.

— Men meldt uit Culemborg dd. 31 October: heeft alhier de volgende gebeurtenis plaats gehad:

Een meisje werd door eene ziekte aangeast, welke de huisgenooten en bekenden voor betoovering werd. Het vermoeden viel op een buurmeisje, hetwelk mede van uitoefening der hersenschimmige tooverkunst was begiftigd geworden. Eenige manspersonen begaven zich in trek waar de kranke lag en lieten het argeloze hui-

Handelijk en bejaamderenswaardig is het, dat men in van het verlichte en beschaafde Nederland, bij zoo genoemd verbeterd onderwijs, het geloof aan tooverij en uitrooijen en dat nog in de negentiende eeuw, dergelijke tooneelen voorkomen.

Gemengde Berigten.

voorstelk 's Gravenhage vangen de feestten, Aanspartijten, sootres, u. luttelstrijk aan. — *Leopold nous a la danse.* — De beroemde componist Strauss, die zoo vele walschen met eigensardige namen heeft vervaardigd, heeft nu de *opentoon-walsch* onder banden; een *opentoon* deintste in deze medelijke compositie. Men zegt, dat *Wien broedende*, smalle gemeente er *dancant* bij zal hullen. — *Wiening Wlating II* en *Z. M. Koningin Wilhelmina*, hebben nu aan de armen te 's Hage doos uitreiken, bij den H. doop van prins Prins, kleinzoon en achterkleinzoon der beide Vorsten. Zaligen men in 's Hage; moge het ook elders zoo zijn, en de mantel der welwillendheid zich ook verder over de noodlijdenden uitbreiden. — *Gezante Waterveen* is door Z. M. toegestaan de heffing van eenen *cent* omslag. — Het hoofddepot van bloedzuigen blijft gevestigd in de No. 15 te Amsterdam (*H. S.*) — Eene beziending der stad L. heeft de eer gehad bij Z. M. te dineren. — Eene Mosterd-fabriek werd te koop. — De Baron van *Duin* de Graaf van *Bijland*, van *Baron*, de Baron van *Lijnden*, de Graaf van *Limburg St. Isidore* ordonnance-officiëren, zonder bezwaar van datgeen wat men *lik* noemt, aangesteld. — Nieuwe compositie om te scheren, op *viennese* van Goldsmith, bij *Branden* in de Kalverstraat.

Engelinen.

menten uit het leven van eenen zwakken Vorst.

II.

EENEN DAG OP HET SLOT MADRID.

(1570.)

(*Vervolg van onze Vorige.*)

woud van Boulogne lag een lustslot, gesticht door Madrid geheten, en daardoor berucht geworden, dat die volgens een artikel van den Parijschen vrede, gezijnde, als gevangene in Spanje's hoofdstad te verblijven, artikel in zoove verre wijdte dat hij een langen tijd, van te Madrid, aan de Manzanares zich op zijn slot aan de Seine mogt ophouden.

tot was het lievelingsverblijf van den twintigjarigen KA-
de hier, — omringd van een' stoet Italiaansche en
Sirenen, welke in de Hoogeschool zijner moeder, in
junsten der verleiding waren onderwezen en ingewijd —
Sultaan in zijn Harem leefde, en dag aan dag en nacht
in der losbandigheid den teugel vierde.

d was de zetel der onbeschofte, schaamteloze en ver-
 buitensporigheden. Mijne pen weigert om de zon-
 der — een klein Sodom en Gemorra gelijk. — bedre-
 der te stellen; het papier, waarop ik schrijfe moet blo-
 de inkt van schaamte verstijven, wilde ik den sluier
 der wellustige schanddaden welke zich hier verzuster-
 den, strenge waarheid in hare volle naaktheid aan den
 mensch.

NA DE MEDICUS, de koningsmoeder, onder wier oogen plaats greep, was de laagst gezonkene vrouw welke eenen troon bekleedde — een schandvlek harer kunne, geschiedenis van Frankrijk als zoodanig ook, zoo te eeuwen zullen moeten verlopen, eer die is uitgeattharika wilde haren zoon, die in zijn tiende le-
den troon zijner vaderen besteeg, lichchamelijk en ze-
leven om zich onmisbaar aan de regering te maken.
tendste boeleersters, de schaamteloosste Menaden en
moesten de krachten van zijn lichaams, tegelijk met

die zijner ziel reeds in de kiem ondermijnen en verpesten, elk beter gevoel in hem onderdrukken, hem lichamelijk vernieuwen; geestelijk verdelgen. KARL was een vernieuwde aenziening; doch niet hem; -- zijne verfoeilijke moeder treide de regmatige vlucht, de verachting, der afdankingschap en de banvloek der geschiedenis; waer zij, en zij alleen, was er schuld aan dat KARL, het vermogen zijner bekwaamheden bij menige goede eigenschap, welke men hem niet mocht ontzeggen, -- niet konde aanwenden, als wanneer hij zekereijk een sieraad van Frankrijk's troon, een lezend, gedenksteen van deszele roem had kunnen zijn; terwijl hij nu integraal deel een kaak en brandmerk van hetzelfde is geworden, waarop nu in onuitwischaar schrift de woorden gegrifteld heeft:

KATHARINA DE MEDICIS

Hoer, welk een gedruisch. Horengeschal, hondegeblaf, paardgetrappel, zweeggeklap en spoorgekleiter! De Koning keert zoo even van de jacht terug en een dertigtal vrouwen; de eene schooner, wellustiger, schaamtelooszer, dan de andere; ijlen hem op de trappen van het slot te gemoet; verdringen elkander, omarmen en kussen hem, lagchende, zingende en springende, en voeren hem zoo in de zaal, waar de tafel gedekt is. Gezwind, — niet tegengestane de nauwelijks vier uren in den namiddag is, worden de lichten opgestoken en de blinden der vensters gesloten, omdat het lieve zonlicht, dat buiten nog zoo heerlijk straalt, niet binnenkome en hindere. De Koning wil hier angstoord wezen; en het is waar: bij kaarslicht ziet hij ook minder de blauwe kringen rondom de afgevoegen zijner *Odalisker's*; dan zien zij er schoner uit, als op den helderen dag en kunnen hare verwikkelde wangen, dat smijdend contrast met bare jeugd, niet opleveren; bovendien kan men, wanneer alles gesloten is, dat razen en tiern niet hooren; dat nu een aanvang neemt. Uit het helpelooze vertrek klinkt eeze heerlijke muziek, men zet zich aan eene tafel; de Koning is gezetien tuschen de garvin LA BUISSON, eene dertale *Françoise*, en de gravin Coor, eene wellustige *Italiëne*. De nimphen die tegenover de Koning zitten werpen hem broodkogeljes toe en grijpen onder tafel naar zijne voeten. Anderen krijen, lagchen, spotten, slaan allerlei zedeloosze taal uit of spreken woorden die slechts halfverbloemd zijn. De wiju bruischt; de bekere gaan rood; men klinkt en drinkt en word warm; lustig, moedwillig, uitgelaten; eindelijk geheel buttersporig. Men zingt en drinkt, men scherst en licht, men kust en word gekust en staat na verloop van ongeveer vier uren van tafel op. . . de deuren worden gesloten; men dans en stoelt; enige nimphen dooven de lichten uit; andere steken die weder aan, want behalve den Koning, (hoor wien men zich niet behoefte te ontzien), bevindt zich geen enkel man in de zaal. KAREL is de *Bachus*, om Wien zich de stoet van *Ménades* rondartelt. Men kust en dans en is losbandig tot dat het morgenrood in de retien der vensterblinden doorringt. Ontsteld strijven de Koning en zijne *Bachanten* naar hunne vertrekken en veronen zich in de aruen des slaans.

Het slaat zes uur. Wendt uwe blikken naartoe en de vorstelijke vertrekken van de Louvre. Daar knielt voor een Christus-beeld, de schoone godvrachtige ELISABETH van Oostenrijk, dochter van konizer MAXIMILIAN II. Zij vouwt eerbiedig de handen samen, heft hare oogen hemelwaarts en bidt voor het heil des konings van Frankrijk, met wien zij sedert vijf maanden in den echt verbonden is, smeekt Gods diernaar zegen af voor het wicht dat zij onder haar harte draagt.

(Mepp. C.)

Beetijdingen.

SAS VAN GENT, den 1. November. Gedurende de afgelopen maand zijn door het kanaal van Nieuwen gepasseerd, 23 zeeschepen, van welke de Scheldetol is ontvangen, te weten, 10 uit zee komende en 13 naar zee uitgevaren. Van de 10 inkomende, allen naar Gené. bestemd, waren geladen 5 met suiker, 2 met garst, een met tarwe en een met hout en weedschap. Van de 13 naar zee uitgevaren, waren komende van Gent, waren 6 met suiker, 1 met ijzer en staalwerk beladen, de overige 6 met ballastscheeps uitgegaan. De bedoelde 23 schepen voerden de navolgende vlaggen, te weten: 9 Belgische, 7 Hanoversche, 3 Mecklenburgsche, een Oldenburgsche, een Hamburgsche, een Noordische en een Nederlandsche.

VLISSINGEN, den 9. November. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Raphael, G. M. Grodin, Marseille, wijn en fruit; Alida, C. J. Riecke, St. Petersburg, granen; The Britton, W. Mason, Rio Grande, buiden; Antwerp, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Niord, H. Hatson, Newjork, dijen traan; Marie Antoinette, J. Ocket, Havana, suiker; Perceverance, C. Monnot, Villa Nova, vijgen; Antwerpen, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers.

Voor Gendt bestemd :
De Jozeph, J. Potliet, Lieverpool, klipzout; de Ceres, J. D. Jettzen, Vil-
la Nova, fruit; Pizarro, W. Andersen, Havana, suiker.

Voor Veracruz bestemd
De Karel, J. C. Nibbeling, Manufacturen; is wegens slecht weder teruggekeerd.
Voor Vlissingen bestemd
De Orlogsmistag, P. K. Nibbeling, timmerhout.
Van Antwerpen zijn de Schieders, en van deze reede naar zee gezeld:
De Schieders, Leith, J. K. Nibbeling, The Soho, T. Whitcombe, Londen, en de Schieders en passagiers; Antoinette, R. O. Krusen, Kopenhagen, stukgoederen.

Op 21 November. Gedurende de maand October jl., zijn aan het Bureau van de uitklaring, expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard; als:

67 met zinksteen, 8 met straatkies, 27 met stukgoederen, 10 met meubelen, 18 met houtwerk, 4 met brandhout, 5 met ongezaagd en gezaagd hout, 11 met steenkolen, 1 met kalk, 1 met potaarde, 1 met okkernooten, 2 met manufacturen, 5 met boomvruchten, 4 met lijnzaad, 2 met boekweit, 1 met hoppe, 1 met tarwe, 178 met ballast, 30 stoombooten met passagiers en goederen, 14 loods en passagiers vaartuigen, 168 ledige visch en mosselvaartuigen; waarvan 337 onder Nederlandsche en 232 onder Belgische vlag, te zamen 559 schepen en stoombooten.

En bij dezelfde uitklaring: 15 met stukgoederen, 21 met haardasch, 1 met brandhout, 10 met haver, 80 met gerst, 9 met hooi, 7 met biezen, 2 met koffijboonen, 17 met bokking, 9 met kaas, 11 met tarwe, 26 met aardappelen, 1 met koolzaad, 2 met hooien, 1 met meekrap, 3 met zaai-lijnzaad, 1 met tarwe kaf, 2 met tabak, 6 met visch en pek, 8 met beer, 2 met kermistinten, beelden, gevogelte, enz., 1 met meubelen, 1 met houtwerk, 1 met Asphal, 1 met turfsteen, 1 met oud ijzer, 1 met onbeteide schrijfpennen, 74 met ballast, 50 Stoombooten met passagiers en goederen, 15 met loods en passagiers, 164 met versche visch en mosselen; waarvan 341 onder Nederlandsche en 219 onder Belgische vlag, te zamen 560 schepen en stoombooten.

Advertentien.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene Welgeschapene DOCHTER, C. M. BURGER, geliefde Echtgenoot van

VLISSINGEN, 9 November 1840. M. VAN VOOREN.

1° Luitenant bij de 3° Afd. Inf. Ridder der Mil. Willemsorde 4° klasse.

Eenige Kennisgeving.

* * * De Notaris D. UYTENHOOFEN zal, op Vrijdag den 20 November 1840, des voormiddags ten 10 ure, te Vlissingen, in het huis bewoond door J. P. HARTMAN, bij de Roode Brug, Wijk K. No. 43, publiek aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:

300 TWEE- en EEN-MANS MATRASSSEN, met goede Wol en Paardenhaar gevuld, wegende ieder 12 en 16 Ned. Ponden.

300 TWEE- en EEN-MANS HOOFDEPELUWEN, gevuld met Wol, wegende ieder 4 Ned. Ponden.

600 Paar TWEE- en EEN-MANS LINNEN, zoo gebruike als nieuwe, SLAAPLAKEN.

En 200 Beste Zwarte TWEE- en EEN-MANSDEKENS.

Benevens onderscheidene andere MEUBILAIRE GOEDEREN, alsmede in veiling te brengen.

Daags vóór de Verkoop voor een ieder te zien.

Te HUUR met Mei 1841 of vroeger, een HUIS met een PAKHUIS er achter, geschikt tot elk bedrijf, in het Lange Groenewoud, Wijk G. No. 27. Informatie te bekomen bij den Bewoner of den Eigenaar J. G. NUYZENBURG.

De pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:

LE BUFFON DE LA JEUNESSE.

EN 2 PARTIES.

I^o PARTIE.

QUADRUPÈDES ET OISEAUX.

PAR

S. A. R.

Instituteur.

Prijs 60 Ct.

Gedurende het jaar 1839 tot heden heeft voorts bij hem de pers verlaan en wordt met succes gedebiteerd:

W. F. CAMP. Bijdragen tot de Bouw- en Natuurwetenschappen. Tweede Bijdrage. Proeven over de vermenigvuldiging der onderscheidene Malspissende planten. Idem. Derde Bijdrage. Proeven over de oplossing van gewichtige Vraagstukken de Bouw- en Natuurwetenschappen. Tweede Bijdrage. Proeven over de kunst der hars Geschiedenis. Tweede Bijdrage. Proeven over de Breshatterijen, het jodigen van proeven, verschillende, tegenstandhoudende lichamen, en dezelve door den phos. Godaan, de Malspissende plant. 1834. Uit het Fransch vertaald; met Platen en teekeningen.

H. A. GIBBUS. Verhandeling over de Zee-Attijerij. General-Majoor Sir. Hovans Douvres. Naar de Taal uit het Engelsch vertaald, met Aanteekeningen. Platen.

J. DU FOUR. Alphabetisch Zakwoordenboek, behelzende verklaring van vele Rijk. Bastard- en Woorden, uit onderscheidene talen ontleend.

A. RUTSCH. De Gans met den Pasuuenlaart, of de middel der Hoogmoedsdoldheid. Oorspronkelijk in de taal, in 2 Bedrijven.

PROEVE VAN WET OF DE MINISTERIELE VERANTWORTELIJKHEID, met eene Toelichtende Memorie.

(Men zie de gunstige beoordeeling dezer Wet in het Weekblad van het Regt, van den 5. October.)

WAT IS STAATKUNDIGE VOORUITGANG?

» Dit geschrift behandelt dezelfde onderwerp, in de taal, en men hervindt hier gaarne verzameld en herzien de beschouwingen, in verscheidene n. v. v. de Courant van Mei deses jaars verrat. De schrijver, een geleidelijken, geen plotselijken staatkundigen vooroor, en dit zal ieder, die het wel meent, hem stemmen; want sprongen in de staatkundige zijn even als vruchtdragende als in de natuur; maar terugging daarin evenmin mogelijk, zonder geweldige schudding, bijzetting, zonder verderf van de regering der wetten, welvaart en het verband der maatschappij, zonder ring van de algemeene som van menschengeluk, om waarheid te doen is, zal hier veel behartigingen den, vooral waar de schrijver gewaagt van de verbetering van het onderwijs, niet alleen nog zonder eenige opleiding in Nederland verkeerende maar van ouderen van jaren, van de meerdere op den zoogenaamden werkenden staat enz.

» Dit werkje bevat in weinige bladen rijkdom van in vloeiende stijl. (Weekb. v. N. R.)

VEREENVOUDIGING IN HET STAATSEESTUUR, EN MIDDEL TOT BEZUINIGING

(Onderscheidene dagbladen hebben dit Werk gunstig beoordeeld.)

Bondenpetitie, of nederig smeekschrift der bonden tot van den aanhoudenden staat van arrest, waarin ruim drie maanden bevinden. Tweede Druk.

Voorts is bij hem verkrijgbaar:

DE NEDERLANDSCHE WETBOEKEN in maat, Tweede Druk; in welke voorkomt de of gewijzigde Grondwet, alsmede verscheiden Wetten en Reglementen. — Deze zeer nette in Fr. Band met 's Rijks Wapen, kost slechts De voornaamste Nederlandsche Dagbladen op zeer voordeelige voorwaarden bij hem te bekomen.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

NOVEMBER 1840.

Van Vlissingen.			Van Breskens.		
	nm.	ur. min.		nm.	
Dingsdag 10,		12.	Dingsdag 10,		
Woensd. 11,	"	1.	Woensd. 11,	"	
Donderd. 12,	"	1.30	Donderd. 12,	"	
Vrijdag 13,	"	2.30	Vrijdag 13,	"	
Zaterdag 14,	"	3.	Zaterdag 14,	"	
Zondag 15,	"	3.	Zondag 15,	"	
Maandag 16,	"	.	Maandag 16,	"	

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en

Maandag den 23 Nov. vm. 10½ ure. — Terug nm.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.